

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/117/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111235403
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8111235403.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Martinom Baranom v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a. s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený HMG & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanej: O. T., nar. X.X.XXXX, D. E. XX, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie príslušenstva pohľadávky, takto

rozhodol:

zamieta návrh v časti zaplatenia úroku vo výške 11,40 % ročne zo sumy 3 124,58 Eura za obdobie od 17.4.2005 do zaplatenia,

žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 3 124,58 Eura za obdobie od 15.12.2008 do zaplatenia,

v prevyšujúcej časti návrh na zaplatenie úroku z omeškania zamieta,

náhradu trov konania účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva,

žalobcovi bude vrátený súdny poplatok vo výške 38,30 Eura prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenu na Okresný súd Prešov dňa 14.12.2011 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 3124,58 eur, úroku vo výške 11,40% ročne zo sumy 3124,58 eur od 17.4.2005 do zaplatenia a úroku z omeškania v zákonnej výške 14% ročne zo sumy 3124,58 eur od 17.4.2005 do zaplatenia a nahradili trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaná v 1.rade uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere č. XXXXXX/XXXX/XX zo dňa 9.12.2004, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 3319,39 eur, ktorý však nesplácala riadne a včas. Na zabezpečenie uvedeného úveru uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným v 2.rade ručiteľskú listinu č. XXXXXX/XXXX/XX zo dňa 9.12.2004.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 10C/117/2012-84 zo dňa 3.6.2013 bolo konanie voči odporkyni v 1.rade zastavené v časti o zaplatenie istiny zastavené, nakoľko išlo o res iudicata, keďže Okresný súd Prešov trestným rozkazom sp.zn. 1T/50/2007 uložil žalovanej v 1.rade, aby právnemu predchodcovi žalobcu zaplatil škodu vo výške 3124,58 eur. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.7.2013.

Písomným podaním 15.5.2014, doručeným súdu dňa 20.5.2014, žalobca svoj návrh voči žalovanému v 2.rade vzal späť, žiadal priznať náhradu trov konania a vedľajšiemu účastníkovi trovy nepriznať. Tunajší súd uznesením č.k. 10C/117/2012-120 zo dňa 29.9.2015 konanie voči odporcovi v 2.rade zastavil, žalobcovi ani žalovanému v 2.rade trovy konania nepriznal a zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 257,96 eur. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.11.2015.

Žalovaná v 1.rade vzniesla námietku premlčania a žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu, že na zaplatenie predmetnej sumy bola zaviazaná trestným rozkazom č.k. 1T/50/2007 zo dňa 26.4.2013.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX/XXXX/XX zo dňa 9.12.2004, ručiteľskej listiny k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX/XXXX/XX, výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 9.4.2005, zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX-I. zo dňa 13.1.2006, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.1.2008, trestného rozkazu Okresného súdu Prešov č.k. 1T/50/07 zo dňa 26.9.2008 ako aj ďalšieho spisového materiálu zistil tento skutkový stav:

Dňa 9.12.2004 právny predchodca žalobcu uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX/XXXX/XX so žalovanou v 1.rade, na základe ktorej poskytol žalovanej v 1. rade úver vo výške 100 000,- Sk, ktorý sa zaviazala vrátiť spolu aj s úrokom z úveru vo výške 11,40 % ročne v 35. mesačných splátkach po 3400,- Sk, s termínom splatnosti úveru dňa 15.10.2007. Žalovaný v 2.rade sa dňa 9.12.2004 zaviazal zabezpečiť splatenie úveru na základe ručiteľskej listiny k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Keďže zo strany žalovanej v 1.rade došlo k porušeniu ustanovení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, právny predchodca žalobcu zosplatnil predmetný úver a vyzval žalovanú v 1.rade na zaplatenie dlžnej čiastky do 16.4.2005. Zmluvou o postúpení pohľadávky č. XXXX/XXXX- I. zo dňa 13.1.2006 a následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.1.2008 došlo k účinnému postúpeniu pohľadávky z právnych predchodcov žalobcu na žalobcu. Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov č.k. 1T/50/07 zo dňa 26.9.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2008, bola žalovaná v 1.rade uznaná vinnou z trestného činu úverového podvodu, ktorý spáchala tak, že od právneho predchodcu žalobcu vylákala úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienky na poskytnutie úveru a spôsobila mu tým škodu. Predmetným trestným rozkazom ju súd zaviazal zaplatiť právnenmu predchodcovi žalobcu škodu vo výške 94131,- Sk, teda 3124,58 eur s príslušenstvom.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 40a OZ ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101>>, 140 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101>>, § 145 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101>>, § 479 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101>>, § 589 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101>>, § 701 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101>> a § 741b ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101>>, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101>>). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa ust. § 49a OZ právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútke nerobí právny úkon neplatným.

Podľa ust. § 52 ods. 2 tretia veta OZ na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ust. § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160101>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 ods. 1 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 250a ods. 1 zákona č. 140/1961 Trestný zákon (ďalej len „TZ“), účinný do 31.12.2005, kto vyláka od iného úver alebo záruku na úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí škodu nie nepatrnú alebo získa pre seba prospech nie nepatrný, potresce sa odňatím slobody až na tri roky alebo zákazom činnosti, alebo peňažným trestom.

Podľa ust. § 135 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v platnom znení (ďalej len „O.s.p.“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; [14) § 161 ods. 5 Obchodného zákonníka] súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa ust. § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.1.2009, ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska2) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/19950501.html>> platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 31Cdo/3620/2010 zo dňa 8.12.2010, v ktorom súd prijal právny záver, že zmluva, pri ktorej uzavretie jeden z účastníkov zmluvy úmyselne predstieral určitú vôľu so zámerom, aby tým vyvolal u druhého účastníka omyl alebo aby tým využil jeho omyl, nie je neplatná podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vážnej vôle alebo podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Podvodné konanie jedného z účastníkov zmluvy pri jej uzatvorení je dôvodom neplatnosti zmluvy podľa ust. § 49a Občianskeho zákonníka, ktorého sa môže úspešne dovolať len druhý účastník zmluvy (§ 40a Občianskeho zákonníka).“ (obdobne judikoval tiež Najvyšší súd ČR v rozsudku spis. zn. 21Cdo 826/2005

zo dňa 18.04.2006, v rozsudku spis. zn. 21Cdo 826/2005 zo dňa 18.04.2006, v rozsudku spis. zn. 32Cdo 1256/2010 zo dňa 26.07.2011)

V konaní sa samotný žalobca nedomáhal relatívnej neplatnosti úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 40a ods. 1 v spojení s cit. ust. § 49a OZ. Na základe uvedeného nemalo protiprávne konanie žalovanej v 1.rade spočívajúce v naplnení skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa cit. ust. § 250a ods. 1 TZ, účinného do 31.12.2005, žiadny vplyv na platnosť dotknutej úverovej zmluvy. Keďže žalovaná v 1.rade bola zaviazaná trestným rozkazom Okresného súdu sp.zn. 1T/50/07 zo dňa 26.9.2008 na zaplatenie škody vo výške 3124,58 eur právnemu predchodcovi žalobcu, konanie vo veci o zaplatenie istiny vo výške 3124,58 eur bolo voči žalovanej v 1.rade uznesením tunajšieho súdu č.k. 10C/117/2012-84 zo dňa 3.6.2013 zastavené. Predmetom konania zostalo zaplatenie príslušenstva istiny, a teda úrokov z úveru vo výške 11,4% ročne zo sumy 3124,58 eur od 17.4.2005 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 14% ročne zo sumy 3124,58 eur od 17.4.2005 do zaplatenia. Súd podrobil spotrebiteľskú zmluvu prieskumu, či obsahuje náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 9.12.2004 a zároveň či jednotlivé jej ustanovenia nie sú v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa. Súd však vyhodnotil zmluvu o spotrebiteľskom úvere za platne uzavretú a vzhľadom na skutočnosť, že konanie o zaplatenie istiny bolo zastavené, súd rozhodoval o nároku na zaplatenie príslušenstva pohľadávky žalobcovi.

Žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú v 1.rade na zaplatenie 11,4% úroku z úveru ročne zo sumy 3124,58 eur od 17.4.2005 do zaplatenia. Čo sa týka úroku z úveru súd má za to, že inštitút úrokov z úveru predstavuje pre veriteľa kompenzáciu z dôvodu, že nemôže disponovať svojimi finančnými prostriedkami a tým produkovať zisk. V prípade predčasného a mimoriadneho zosplatenia úveru, vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V momente zosplatenia úveru dochádza na strane veriteľa k odpadnutiu obmedzenia jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, teda k obmedzeniu obchodovania s peniazmi, preto nemožno za obdobie po zosplatení úveru požadovať úroky z úveru. Obdobne stanovisko zaujal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30. júna 2015, z ktorého vyplýva, že ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Na základe uvedeného súd uzatvára, že žalobcovi patril úrok z úveru od momentu poskytnutia úveru do zosplatenia úveru, ktoré v zmysle výzvy na splatenie dlžnej časti úveru nastalo dňa 9.4.2005, keďže si však žalobca uplatnil nárok na zaplatenie tohto úroku až od 16.4.2015, súd považoval nárok za nedôvodný, a preto ho nepriznal.

Pokiaľ sa týka nároku na zaplatenie úroku z omeškania aj v tomto prípade si žalobca uplatnil právo na zaplatenie úroku z omeškania od 17.4.2005. Súd má za to, že tento nárok je premlčaný za obdobie od 17.4.2005 do 14.12.2008, teda v období, ktoré predchádza trom rokmi pred podaním žaloby. Opätovne súd konštatuje, že v rámci trestného konania nebola uplatnená ako škoda úrok z omeškania. Z uvedeného vyplýva, že tento nárok ako príslušenstvo pohľadávky bol na súde uplatnený až touto žalobou, teda dňa 14.12.2011. Úrok z omeškania, na ktorý vznikol žalobcovi nárok v období troch rokov pred podaním žaloby teda podlieha premlčaniu ako každé iné majetkové právo a opäť sa nejedná o nárok z náhrady škody, nakoľko predmetom konania o náhradu škody bola len uplatnená istina. Jedná sa o nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/95 Z. z. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku dňom 17.4.2005 vzhľadom na vyhlásenie splatnosti celého úveru na základe listu zo dňa 9.4.2005. Od 17.4.2005 kedy činila výška úroku z omeškania 6 % ročne. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy, ale s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania až za obdobie od 14.12.2008. Z vyššie uvedeného dôvodu bol v prevyšujúcej časti nad sumu 6 % návrh zamietnutý ako aj za obdobie od 17.4.2005 do 13.12.2008.

Čo sa týka trov konania súd rozhodoval v súlade s ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže účastník mal vo veci úspech len čiastočný, súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, čo platí i pre vedľajšieho účastníka.

Žalobca zaplatil súdny poplatok za návrh vo veci vo výške 187,- eur. Keďže konanie bolo uznesením č.k.10C/117/2012-84 zo dňa 03.06.2013 v časti o zaplatenie istiny vo výške 3124,58 eur zastavené pred prvým pojednávaním, súd v zmysle § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Po späťvzatí návrhu v celom rozsahu voči odporcovi v 2.rade, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením č.k. 10C/117/2012-120 zo dňa 29.9.2015, predmetom konania zostalo príslušenstvo pohľadávky. Na základe uvedeného súd rozhodoval o žalobnom návrhu na zaplatenie úroku z úveru vo výške 11,40% ročne zo sumy 3124,58 eur od 17.4.2005 do zaplatenia a o zaplatení ročného úroku z omeškania vo 14% 3124,58 eur od 17.4.2005 do zaplatenia. Súdny poplatok za žalobný návrh o zaplatenie predmetného príslušenstva predstavuje sumu 142,- eur, preto súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi vo výške 38,30 eur, ktorý predstavuje rozdiel medzi zaplateným súdnym poplatkom vo výške 187,- eur za žalobný návrh o zaplatenie 3124,58 eur a súdnym poplatkom vyrubeným za rozhodnutie o príslušenstve pohľadávky vo výške 142,- eur, ktorý súd v zmysle ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch krátil o 6,70 eur. Na základe uvedeného bude žalobcovi prostredníctvom prevádzkovateľa systému vrátený súdny poplatok vo výške 38,30 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 O.s.p.

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.